

Zomerkamp 1989 van de Luchtscouts.

Zaterdag 22 juli 1989 vertrok onze groep luchtscouts voor een lange tocht naar Drunen. Dit kamp was een fietskamp, bedacht door onze fantastische leiding. Met het weer troffen we het gelukkig wel. De zon scheen er er was een aangename temperatuur.

We vertrokken om ongeveer 11.00 uur in een groep naar Drunen.

Onderweg praten en de omgeving bekijken was er natuurlijk ook bij. Zo moesten we onderweg ook nog met de pont, zodat we flink konden uitrusten. Het was ongeveer 90 km wat we die dag gefietst hebben.

Op het kamp aangekomen was er nog niemand te bekennen van de leiding.

De bungalowtent en de tent van de leiding stonden al. Verderop was een meertje waar de groep grotendeels gezwommen heeft.

Nadat we bekend hadden gemaakt wie corvee had, werd het eten klaargemaakt.

De dag was om. Tijd om te slapen. Slapen konden we wel, velen sliepen buiten, omdat het in de tent te benauwd was.

Zo hebben we ons in Drunen vermaakt met spelletjes. Hierbij mag je bedenken dat het biljart de grootste rol heeft gespeeld.

Zo ook de rest van het kamp.

Maandag 24 juli hebben we ons flink kunnen vermaken in de Efteling. Vele attracties werden met man en macht uitgeprobeerd.

Op dit kampterrein hebben we ook nog met onze albatrossen gevlogen en een dropping gehad. De tweede bestemming was Overasselt.

Deze lange weg heeft ons ook weer op een fantastisch kampterrein gebracht. Dezelfde avond kwam er bezoek. Dit was Peter Schrijver, een zweefvlieger. Op duidelijke wijze heeft hij ons van alles verteld over de besturing en termiekbellen. De bedoeling was, dat we in twee groepen gesplitst zouden worden. De donderdag en vrijdag gingen we zweefvliegen. Ik ging op vrijdag. We hadden mooi weer en gingen naar Terlet, waar we het zweefvliegtuig zagen. Iedereen mocht een half uur de lucht in. Wat bij sommigen niet lukte omdat er te weinig termiek was. Wat de anderen op het kampterrein deden? Ze gingen de stad Nijmegen in. Boodschappen en winkelen met dat clubje. Zo ging deze dag ook snel om.

De volgende dag vertrokken we vroeg naar het volgende kampterrein. De twee laatste dagen brachten we door in Austerlitz.

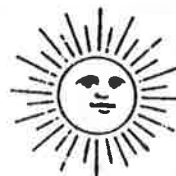
We hadden jammergenoeg regen en zware tegenwind. Maar ja, we zijn ook hier weer door gekomen. Na de tenten opzetten hebben we nog gepraat over die dag. Sommigen gingen om een uur of 11 slapen, de anderen kaartten nog wat door. De dag daarop bezochten we daar het park waar je van alles kon doen. De piramide hebben we niet kunnen bereiken door de regen.

Naar huis.

Dinsdag 1 augustus gingen we terug naar Woerden. Deze dag viel ook nog mee, het was in ieder geval niet te lang fietsen. Op 'de Boerderij' angekommen zaten er al velen op ons te wachten. Het opruimen moest ook gebeuren en werd dus meteen gedaan. Om ongeveer 18.00 uur kon iedereen naar huis. Op sommige dingen na, was het toch een leuk kamp.

De groeten van
Tamara de Geest,
astronaut/luchtverkenner

1e dag.

Zaterdagochtend, onder een ontzettende blauwe en hete lucht vertrokken wij naar Drunen. Na ongeveer tachtig vermoeiende hete kilometers fietsen (welke zeer gezellig maar zeer lang duurden) kwamen we

op de camping aan (Ridderspoor).

Een aantal tenten stonden al klaar dus veel werk hadden we niet, dus konden we aardig uitrusten. Om wat bij te komen van de tocht zijn we in het nat gedoken.

's Avonds toen we weer thuis waren zijn we als echte scouts niet in de tent maar in de open lucht gaan slapen.

De dagen die na de 1e volgden:

Vroeg op, om ongeveer 9 uur. Na het ontbijt ging ieder even zijn gang. In een van de tenten werden een paar luchtverkenners wakker in het water, na in een meertje te hebben gezwommen (wel een mooi meer).

De volgende dagen hebben we wat met de vliegtuigen gegooid en opgetrokken en we zijn ook nog naar de Efteling geweest, waar wij allen zeer genoten hebben.

Na 4 dagen vertrokken we weer naar Overasselt Scoutingcentrum 'St. Walrick'. Hier hebben we 'vliegles' gehad van de heer Schrijvers.

Welke ons per persoon met een zweefvliegtuig het luchtruim liet zien.

Een aantal van ons hebben het aangedurfd een 'looping' te maken en zelf te vliegen.

Een ervaring om niet te vergeten.

Na ook hier een aantal dagen geleefd te hebben zijn we maar weer op de fiets gestapt om naar Austerlitz te fietsen. Helaas zijn er een paar luchtverkenners bij deze tocht afgefallen. Helaas, pindakaas.

Na hier anderhalve dag in 'vrede gewoond' te hebben,
gingen we er weer van tussen.

Al met al was dit kamp best wel geslaagd. Op een
aantal punten na, maar ook hier geldt: helaas, pinda-
kaas.

Met ontzettende
luchtgroeten,
Luchtscouts.